

HPDLU

M

Revijalna izložba članova
Hrvatskog društva likovnih umjetnika Međimurja

12. travnja - 10. svibnja 2024.
Muzej Croata Insulanus Grada Preloga



HRVATSKO
DRUŠTVO
LIKOVNIH
UMJETNIKA
MEĐIMURJA

Revijalna izložba članova Hrvatskog društva likovnih umjetnika Međimurja

Skupna izložba članova Hrvatskog društva likovnih umjetnika Međimurja u Prelogu prilika je da, nakon gotovo pet godina, zavirimo u djelovanje umjetnica i umjetnika koji pripadaju jednom, "geografski" pozicioniranom krugu, no koji su svojim izrazom, poetikama, medijem i strategijama potpuno različite autorske osobnosti. Na ovoj ih je izložbi okupila želja da se "međimurska scena" povremeno ipak podastre jednoj vrsti pregleda, revizije u najširem smislu riječi, te da se pokaže da strukovna organizacija ove vrste ipak i uvijek ima smisla. Izložba koja nema temu niti je rezultat Javnog poziva koji je žiriran, nikako nije konceptijski ili kustoski pothvat, već jedna vrsta platforme koja nudi pogled u svu širinu djelovanja ovih autorica i autora: neki svojim radom reagiraju na aktualnosti svijeta, neki zaranjaju u dubine vlastitih intima ili pak prepoznaju u svijetu oko sebe trenutke i motive koje imaju duboku unutarnju potrebu zabilježiti. Izložba čak nema ni pretenziju biti presjek lokalne situacije danas: autorice i autori zastupljeni na ovoj izložbi zasigurno nisu jedini protagonisti "međimurske scene", no oni su se pozivu odazvali i priložili uglavnom recentne radove po vlastitom izboru. Iz tog razloga, čini se pretenziono i nepotrebno tražiti zajedničke elemente, načine, pristupe, teme ili pokušavati siliti ideju da autorice i autori, radi pripadnosti određenom krugu, imaju nužnih sličnosti, no ipak, neke nam se srodnosti radi utjecaja življenja u određenom podneblju ipak same nameću. Jedanaest autorica i autora prezentiraju se s jednim ili više radova u različitim medijima: od skulptura, slika, računalnih grafika, kolaža, mozaika, šivanih platna do instalacija i performansa.

Radovi **Andrije Večenaja** vizualno su zavodljiv i začudan spoj dva različita vizualna elementa, kao i konceptualno veoma britke studije suodnosa materijala: jednog umjetnog, industrijskog, kojem je estetski karakter često prikriven (ili ga u njemu rijetko prepoznajemo) te organskog, prirodnog, siromašnog materijala stabljike sirka (lat. sorghum), biljne vrste iz porodice trava koja ima izrazito voštane stabljike i listove te se koristi za hranu, ali i kao izvor topline-energije te u izradi sirkovih metli. Autor i inače u svojoj umjetničkoj praksi eksperimentira s odnosima sirovih, lokalnih materijala (vosak, drvo, biljna vlakna), kombinira funkcionalne principe industrijskog dizajna i umjetnosti imanentnu vizualnost te izokreće principe tih objekata - dok gube funkcionalnost, oni se značenjski uslojavaju i utjelovljuju ljepotu, ideju, kritičko promišljanje o prirodi te angažirani pristup koji nas navodi na pitanja ekologije, kao i na očuvanje i prepoznavanje prirodnog svijeta oko nas. U ovim skulpturama/instalacijama spaja gipsane odljeve ambalaže i u njih intervenira prirodnim materijalima. Ambalaža, koju inače rijetko primjećujemo i čija je jedina uloga da štiti neki proizvod, ovdje dobiva svoj otisak: to je otisak njenog unutrašnjeg prostora, a taj postupak, ujedno dirljiv i lucidan, mami nam osmijeh na lice i uvlači u ljepotu jednostavnosti. Ove studije odnosa materijala studije su odnosa čovjeka spram svijeta koji vrlo često ne primjećujemo.

Vesna Osojnički kiparica je koja u svom skulptorskom radu koristi materijale poput drveta, kamena, gline, terakote, rostfraja, a na ovoj izložbi predstavlja se radom *Vjetar* koji se sastoji od skulpture i digitalnih printeva. Ideju pokreta, koja i inače zanima autoricu, ovdje prezentira kroz veoma minimalistički reduciranu formu u rostfraju: cijeli je fokus na pomaku koji asocira na vjetar. Minimalističkim pojednostavljenjem i pročišćenjem oblika, ona sažima sve na bitno, a spajanje suprotnosti - materijala od kojeg je skulptura napravljena i ideje pokreta vjetra - je britko i sugestivno: ne radi se naime o nekom krhkom, fluidnom, lelujavom materijalu koji bi vjetru prirodno pristajao, već o rostfraju, odnosno nehrđajućem čeliku koji je čvrst, nesavitljiv. U njemu ona oživljava motiv, kroz formu koja me podsjeća na ilustracije iz djetinjstva kojima se prikazivao vjetar. Isti motiv autorica ponavlja i u digitalnom obliku te proširuje istraživanje ideje pokreta i u drugom mediju. Sažetost forme, ali bogatstvo pokreta i simbolike, jednostavnost, a začudna očitost toliko teško prikazivog motiva, statičnost, a oživljena dinamičnost: sve to prenose radovi umjetnice koja nas svaki puta povede u čudesne svjetove i beskrajne mogućnosti medija skulpture.

Lucija Berdin Kokol na ovoj skupnoj izložbi predstavlja se s tri rada, tri šivana platna koji nose naziv *.niti RITMA*. Ovi nježni i krhki radovi na prvi pogled izgledaju kao minimalističke geometrijske slike, no suština je u nečem drugom: žutica, materijal od kojeg su objekti građeni nositelj je priče. Žutica podsjeća na slikarsko platno (no ona to nije), a autorica u nju umeće dijelove platna koji su organskog oblika i koje učvršćuje šivaćim strojem. Njihovo zgušnjavanje, raspadanje ili potpuno razilaženje stvara dinamiku, ali i nevjerovatnu nježnost prikazanog, kao da gledamo paukovu mrežu koja se upravo pleće ispred nas ili koja je napuštena. No, upoznavajući se s autoričinom izjavom o radu, saznajemo da je riječ o pretakanju glazbe u vizualni medij, duboko intimno povezivanje/vezenje glazbe i materijala, tona i slike. Ona navodi da upravo u procesu šivanja leži interpretacijska važnost radova: slušanjem glazbe tijekom šivanja pokušava se uskladiti ritam šivaćeg stroja s glazbenim kompozicijama u kojem svaki šav predstavlja jedan ton. Autorica naglašava da se pogrešni šavovi ne ispravljaju, greška je sastavni dio rada, što nas podsjeća na wabi-sabi estetiku i filozofiju koja štuje i uzdiže ljepotu nesavršenog, nedovršenog i nestalnog. I po tome su Lucijini radovi zaista jedinstveni.

Srce brutalizma I i II radovi su **Mirne Žerjav** nastali u kombinaciji stakla i akrila na drvetu, a nastavljaju te dobro prezentiraju umjetničku praksu i poetiku autorice: dominantne elemente stakla ona oblikuje hladnom obradom i vrlo često dekonstruira do neprepoznatljivosti. U ovom slučaju slaže mozaike oštih razbijenih dijelova koji, iako bogatih oblika, ispreplitanja i odnosa, naglašavaju minimalističku i reduktivističku crtu njene prakse. Oštri kutevi trokuta izazivaju tenziju, anksioznost, osjećaj opasnosti, no ovdje su ublaženi suodnosom s akrilom. Ne možemo dakako zaobići činjenicu da je obilježje stakla transparentnost, no ona je ovdje minorizirana i gotovo da nas na trenutak zavarava i poziva da se pogledamo, kao da je riječ o ogledalu. Nameće se tu ideja o Narcisu ili o nekom skrivenom svijeta fantazije zarobljenom u zaleđenom napuknutom jezeru. Velike dimenzije daju poseban karakter čitavom radu i dodatno naglašavaju veličanstvenost tog običnog materijala. Strategije destrukcije i dekonstrukcije stvaraju novi

život jednog običnog materijala prenamijenjene funkcije. Iako potpuno apstraktni, ovi objekti žive kroz ritam i svoj dvostruki karakter: ne možemo skinuti pogled s njih, iako nas istovremeno i plaše.

Umjetnička praksa **Kristine Pongrac** uvijek je duboko utjelovljena u odnos s prirodom, bilo da joj pristupa organski, manualno, oblikujući, više ili manje funkcionalne, intervencije u javnom prostoru i prirodi ili joj pristupajući angažirano, upućujući na neka nova rješenja, mogućnosti novih utopija, koegzistencije i reciprociteta prirode i čovjeka. Uvijek se poigrava i s idejom održivosti u suvremenom svijetu i umjetnosti, kritizira postojeće neuspješne i nepravedne sustave te proširuje definiciju umjetničkog polja kroz ispreplitanje etike i umjetnosti. Vidljivo je to i na ovoj izložbi. U mozaiku *Armatura* / autorica je analizirala tonalitet riječnog oblutka te ga konstruirala u objekt nalik mandali. Meditativnost, organičnost, mekoća i nježnost oblutaka u suprotnosti su s žičanom armaturom, betonom i kortenom koje ona ostavlja vidljivim kako bi istaknula da je riječ o konceptu i umjetničkom, a ne uporabnom radu. *Usamljena opasnost* instalacija je i performans izveden 2023. u Karlovcu, a tematizira život i promet u tom gradu, utjecaj prirode, rijeke Kupe koja je nekad imala intenzivan život, na život čovjeka, kao i utjecaj čovjeka na sigurnost čovjeka. Autorica kao motiv uzima jedno konkretno mjesto i problem: pružni prijelaz kod željezničkog mosta na Kupu na kojem je izostavljena signalizacija što dovodi do čestog stradavanja ljudi. Instalacijom koju čini aplicirana boja na stepenicama prijelaza i crni baloni te performansom izlivanja ekološke boje u Kupu nastoji se upozoriti na tu aktivnu opasnost u prometu te istodobno dati omaž nekadašnjem životu na rijeci Kupu.

Kolaži **Edija Radana Lica** – *Postpandemijsko promišljanje* analiziraju ljudska lica, onu osnovu od koje krećemo pri komunikaciji, razgovoru, kad nekog promatramo, fotografiramo, slikamo. Lica koja su nekoliko godina bila sakrivena maskama. Iz sadašnje perspektive, razdoblje pandemije nalik je snu, kao da se nije desilo, vrijeme kao da je nestalo: neka vrsta vakuuma koji se ne može objasniti. Moram priznati da sam začuđena koliko se malo o tome razgovara, analizira, piše, slika. Jasno, zasićeni smo, no još više, ne znamo objasniti što se zaista dogodilo, kao što to obično biva nakon velikih kolektivnih trauma. I za to treba vremena. No Edi Radan proučava upravo tu temu. Po struci kipar, ali i teolog, kroz svoju praksu istražuje teme bioetike i metafizike. U izjavi o radu kaže da je čovjek biće relacije, u svojoj biti okrenut prema Drugome dok je lice nositelj ljudskog identiteta. Autor se pita kakve je posljedice pandemija zaista ostavila na čovjeka, koliko smo se zapravo otuđili, a da toga možda još nismo ni svjesni. Kolaž koji spaja detalje različitih lica, parcijalne i razlomljene, izokrenute i nepotpune, govori o potpunoj razlomljenosti naših identiteta i svijeta koji je izgubio oslonac, a i mi s njime. Jedini je način vratiti relaciju, spojiti mozaik, upotpuniti sliku: gledati Drugog u lice.

Umjetnička praksa **Bojane Vojvodić** u srži je multidisciplinarna, vodi se idejama povezivanja naoko nespojivih medija, bez obzira što joj je primarno polje djelovanja, pa i radovi koje pronalazimo na ovoj izložbi, slikarstvo. Kao što i sama u jednom intervjuu kaže: *Uvijek sam htjela povezati tehnologiju s klasičnim umjetničkim smjerovima i tehnikama, ali nisam mogla naći pravi način sve dok se nisam zainteresirala za glitch art. Pošto nisam znala raditi glitch, počela sam ga slikati. Gledala sam ga kao svojevrsnu konstrukciju i dekonstrukciju i počela slikati autoportrete na tom tragu.*¹ Teme transhumanizma, mogućnosti i posljedica digitalnih tehnologija danas te eksperiment i proces kao dio strategije, vidljivi su i na ova dva akrila na platnu. <HEX #5C2A89> istražuje na koje se načine prezentiramo u komunikaciji, osobito onoj digitalnoj i kolika je razina površnosti i praznine prisutna u njoj. Motiv lica, bolje rečeno maski koja lica skrivaju, govore o praznini bez intimnosti pogleda, ali i o greškama koje možemo povezati s glitch umjetnošću, disocijaciji, nepovezanosti koja je prisutna u digitalnom polju. Naziv rada poziva se na heksadecimalne formate i kodove boja koji se koriste pri prikazivanju mrežnih stranica i slika, u ovom slučaju iz ultramarin ljubičastog spektra boja. 404 se referira na grešku korisnika pri mrežnoj komunikaciji. Najčešće indicira krivo indeksiranje mrežne stranice, izgublenu ili krivo prenesenu poruku, kaže autorica u izjavi o radu. Tema je srodna prethodnoj slici: nepovezanost, izgubljenost, distanca, ali i očajnički pokušaj iniciranja iskrenog kontakta, osjećaja pripadanja simboliziranog motivom ruku.

Dario Štokić u svom se radu *Could not complete the artwork because the scratch disc are full*. lucidno poigrava s nekim od postulata i ideja računalne grafike i digitalne umjetnosti generalno. Računala su se u vizualnoj umjetnosti počela upotrebljavati početkom 1960-ih. Od 1990-ih digitalna umjetnost promatra se u kontekstu medijske umjetnosti i kulture, kao otvoreno područje prakse i kritičke teorije koja djeluje na tankoj liniji između likovne i multimedijalne umjetnosti, znanosti, tehnologije te društvenog i političkog aktivizma.² Ova računalna grafika koja podsjeća na radove iz razdoblja Novih tendencija jasan je *omaž* racionalnim poetikama, susretu umjetnosti, znanosti i tehnologije, a humoristično je podcrтана porukama koje su naznačene već i u samom nazivu rada. Pomalo arhaičan, retro pristup digitalnoj grafici tu je s intencijom: u vrijeme kada AI vizuali preplavljuju naš prostor te postavljaju pitanja smisla postojanja umjetnika i umjetnosti, ovaj nas rad vraća korak natrag i podsjeća nas na neka drugačija, nježnija vremena kada je poigravanje digitalnim elementima bilo na razini autorskog koncepta, a smisao rada kritičko propitivanje vizualnoga s ciljem društvene promjene.

Rusa Trajkova aktivna je u različitim poljima vizualnih umjetnosti: od slika i računalne grafike, preko instalacija, skulptura, videa pa sve do kostimografije i scenografije. Na ovoj izložbi predstavlja se s dva rada iz 2024. godine, dva akrila na platnu s temom riječnih životinja, a koji pokazuju koliko je autorici slikarstvo inherentno. Iako je riječ o apstraktnim djelima, oblici koje prepoznajemo (osobito zbog naziva radova) linijama izranjaju iz ekspresivne eksplozije razigranih poteza i carstva plave boje. Platna podsjećaju i na karte nekih neodređenih prostora: kao da svjedočimo nekim paralelnim svemirima za koje osjećamo da su tu oko nas. Koloristička raskoš, ispreplitanje oblika, tragovi fluorescentnih boja: čitav je prizor transformiran u forme i oblike koje samo

¹ <https://formatc.hr/film-o-glitchu/> (posjećeno: 23. 3. 2024.)

² <https://digitalna-umjetnost-u-hrvatskoj.eu/hr> (posjećeno: 22. 3. 2024.)

naslućujemo i kod kojih je boja čas koncentrirana, čas prozračna - osjećamo pokret, ekspanziju, želju boje da bude autonomna, no kompozicija ipak u svojoj fluidnosti ostaje čvrsta. Platna su čista gesta radosti i bogatstva života te svjetova koji žive paralelno uz ovaj naš ljudski.

Viktorija Balog Mikac slikarica je koja radi u različitim tehnikama, od suhog pastela, akvarela do akrila, a poseban fokus stavlja na minijature. U svojim radovima često kombinira crtež i uzorke koje kombinira s akrilom, no na ovoj izložbi predstavlja se s dva akvarela, dvije varijante jednog motiva: Hydrangee, odnosno hortenzije. Radi se o biljci koja obožava vodu, njeni su oblici i teksture fluidni i meki i njenom prikazivanju ovakva vrsta medija apsolutno odgovara. Veoma delikatnih, nježnih, krhkih cvjetova, svaki joj trag svijetla mijenja transparentnost i izgled latica. Autorica te sve kvalitete pokušava uhvatiti akvarelom, tu konstantnu igru svjetla i sjena, igru koja, ako ste imalo otvoreni prema svijetu oko sebe, nikad ne može dosaditi. Delikatnost akvarela, jednostavnost, ali i raskoš boja u jednom tonu, diskretna igra boja i oblika: sve nas to podsjeća na prizore ljepote svijeta kojem se prerijetko koncentrirano posvećujemo, a koje ova autorica vidi i bilježi.

Kaja Resman mlada je umjetnica koja je završila slikarstvo, ali se bavi i dizajnom za kazalište i film, scenografijom, slikarskim procesima kroz filmski, kazališni i galerijski prostor, što je bila i tema njenog diplomskog rada iz 2023. godine. Neke od tema koje promišlja su istraživanje i interpretacija ljudske figure u prostoru. Pri tome ju zanima pokret tijela u prostoru, smještaj tog tijela koje zauzima neobične oblike i pozicionira se spram svijeta. Ove tri slike možemo promatrati kao triptih koji prati potpuni krug kretanja tijela. U izjavi o radu autorica kaže: *Prva slika lijevo, Penjanje, u sredini Pad i desno Okretaj zajedno čine opus pokreta tijela. Svaka od slika funkcionira zasebno, a mijenja kontekst stavljena u odnos s drugom figurom. Slikarsku površinu tretiram kao kipersku masu, dodavanja i oduzimanja mase, misleći na kontrast dvije boje, toplo-hladne. U procesu gradnje figure gradi se prostor oko nje te se njihova granica na mjestima gubi, stapa. Položaj figure u prostoru potencira napetost što pridodaje dinamici same slike. Figuralistički opus sagledan u prostoru u kojem je postavljen govori o procesu kretanje prema nečemu kroz faze napretka (Penjanje), prepreke (Pada) i novog početka (Okretaja). Vrlo čvrsto i snažno slikarstvo čijem se razvoju veselimo.*

Ovih jedanaest autorica i autora tematski se često oslanjaju na neposrednu okolinu, vezani su uz prirodu, brigu za okoliš, specifične prirodne materijale te spoj tradicionalnih materijala i društveno angažiranih poetika ili pak uz veoma intimna promišljanja o svijetu oko sebe. Ono što je svakako bitno naglasiti jest da ovaj pregled govori o širini "međimurske scene", koegzistiranju veoma poticajnih vizualnih poetika, likovnih jezika, medija, te daje dodatni impuls za daljnje proučavanje i prezentiranje ovih autorica i autora, kao i njihovo snažnije povezivanje.

Tanja Špoljar, Mag.hist.art.
Mag.philol.hung.



“Hydrangea ljubičasta”, akvarel
14 x 21 cm
2024.

Viktorija Balog Mikac

Pohađa Školu primijenjene umjetnosti i dizajna u Zagrebu koju završava 1998. Te iste godine upisuje Akademiju likovnih umjetnosti u Zagrebu, Nastavnički smjer. Diplomira na Akademiji nastavnički smjer i slikarstvo u klasi Ljubomira Stahova. Umjetnica koja živi u Varaždinu te se prvenstveno posvetila pedagoškom radu. Svoj umjetnički opus posvećuje istraživanju svijeta oko sebe koristeći različite tehnike rada- suhi pastel, akvarel, akril. Najveći interes usmjerava u slikanju minijatura.

Bavi se pedagoškim radom u osnovnim školama gdje u dvadesetogodišnjem radu bilježi značajne uspjehe.

Sudjeluje na desetak skupnih izložbi. Neke od izložbi: izložba učenika Škole primijenjenih umjetnosti i dizajna, Pasijska baština- izložba studenata Akademije likovnih umjetnosti, “Defragmentiranje osobnosti” Čakovec I Ko-privnica, “Pjesme moje majke” Čakovec, “Pronađi uljeza” Donja Dubrava, izložba iz fundusa Centra za kulturu Čakovec. Članica je HDLUM-a.

kontakt: renesansa2@gmail.com



„niti RITMA“, šivano platno
50 x 80 cm
2019.

Lucija Berdin Kokol

Lucija Berdin Kokol je rođena 5. studenog, 1992. godine u Čakovcu. Nakon završene srednje škole Dizajn unutrašnje arhitekture u Čakovcu, 2011. godine upisuje studij Akademije primijenjenih umjetnosti Sveučilišta u Rijeci, smjer likovna pedagogija (grafika) te 2016. godine stječe akademski naziv magistra likovne pedagogije. Na Učiteljskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu, odsjek u Čakovcu, radi od 2018. do 2020. kao stručni suradnik u sklopu Odsjeka za učiteljske i odgajateljske studije. Kao izlagač sudjeluje na prvoj međunarodnoj umjetničko-znanstvenoj konferenciji u Zagrebu – ACE 2019., s temom Učenik u galeriji.

Izlaže na međunarodnim grupnim izložbama u mediju grafike i knjige/umjetnički objekti od 2011. godine. Samostalno izlaže 2019. godine u Centru za kulturu Čakovec pod nazivom „Istovremenost zvuka, niti“ na 46. Majskom muzičkom memorijalu – Josip Štolcer Slavenski te 2020. godina pod nazivom Srastanje i prožimanje u galeriji HDLU Varaždin.

Uz izlaganja sudjeluje na raznim radionicama i likovnim kolonijama.

kontakt: berdin.lucija@gmail.com



"Vjetar", rostfraj
35 x 35 x 25 cm
2002.

Vesna Osojnicki

Vesna Osojnicki rođena 1960. Diplomirala na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu. Magistrirala s temom: "Skulptura i digitalni medij", na Akademiji likovnih umjetnosti u Ljubljani.

Član je HDLU Zagreb i HDLUM Međimurj. Sudjelovala je na mnogim izložbama i internacionalnim projektima kao: Fulbright rezidencijalnom programu u Delgado Community College u New Orleansu- USA, Internacionalnom Simpoziju Skulpture u Changchun- KINA, Simpozij u Brixenu- Italija, Internacionalnom bienalu male umjetnosti Ville Marie, Qubec-CANADA, i izložbama u Švicarskoj, Bugarskoj, Sj. Makedoniji, Kini, Sloveniji i Hrvatskoj. Vesna Osojnicki je osnivač i voditelj „Oblikovne likovne radionice Plemenitaš“

kontakt: vosojnicki@gmail.com



“Armatura I”, mozaik, diptih
kamen, beton, korten,
žičana armatura
70 x 75 x 5 cm
2023.

Kristina Pongrac

Kristina Pongrac (1985., Čakovec) je multidisciplinarna umjetnica, dizajnerica interijera (Graditeljska škola Čakovec), te diplomirana magistra primijenjenih umjetnosti (Akademija primijenjenih umjetnosti, Sveučilište u Rijeci). Kristina je aktivna na području kulture i ekologije kroz suradnje na raznim projektima, te kao voditeljica likovnih i ekoloških radionica.

Pridonosi razvoju senzibiliteta za lokalnu zajednicu i njezinu kulturu i umjetnost, često podižući svijest o problemima zaštite okoliša, kao i pomažući u razvoju individualnih kompetencija i vrijednosti.

Njezini su radovi obogatili nekoliko javnih prostora poput mozaika „Riječna staza“ u Čakovcu i „Red rock(et)s“ na Fruga Art Trail na Rabu. Izlagala je na više od 70 izložbi u Hrvatskoj i inozemstvu. Njezin je rad priznat u nekoliko zapaženih publikacija i članaka.

Živi i radi uz europsku Amazonu u Donjoj Dubravi.

kontakt: kristinapongrac@gmail.com



“Lica-Postpandemijsko promišljanje”
kolaž, 50 x 20 cm
2024.

Edi Radan

Edi Radan rođen je u Zagrebu 1.11.1990. godine. Osnovnu školu, kao i opću gimnaziju završava u Sinju, nakon čega 2009. godine upisuje umjetničku akademiju u Splitu smjer kiparstvo, na kojoj diplomira 2015. godine u klasi Kažimira Hraste (kasnije Lorena Živkovića Kuljiša). Tijekom diplomskog studija organizira grupne multimedijalne izložbe na kojima i sam izlaže, a široj javnosti se prvi put predstavlja samostalnom izložbom u sklopu projekta „Fast Forward“ pod nazivom “Suza sunca” u galeriji umjetnina u Splitu u kojoj serijom slikarskih i kiparskih radova promišlja umjetnost „trećeg svijeta”.

Od 2015. godine djeluje kao prosvjetni djelatnik. Zbog interesa za filozofiju, i teologiju koji je gajio još od djetinjstva tokom 2014. g. upisuje preddiplomski filozofsko teološki studij na Filozofskom fakultetu družbe Isusove u Zagrebu (FTI/FFDI) gdje diplomira 2020. godine i razvija interes za teme iz područja estetike, bioetike i metafizike. Trenutno se nalazi na drugoj godini diplomskog studija filozofije na Filozofskom fakultetu družbe Isusove u Zagrebu.

kontakt: ediradan11@gmail.com



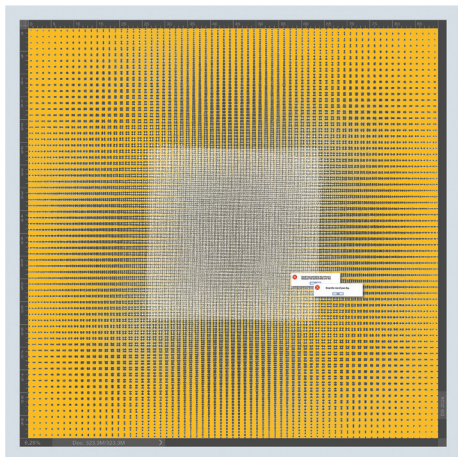
“Okretaj”, ulje na dasci
70 x 50 cm
2022.

Kaja Resman

Kaja Resman rođena je 1998. godine u Čakovcu, trenutno živi i radi u Zgrebu. Nakon srednjoškolskog obrazovanja gdje je završila smjer dizajnera unutrašnje arhitekture, upisuje Akademiju primijenjenih umjetnosti u Rijeci, smjer slikarstva. Prediplomski studij završava 2020. godine pod mentorstvom Ksenije Mogin te upisuje diplomski studij Izvedbenog dizajna za kazalište i film. Diplomirala je 2023. godine sa temom rada “Kreativan proces kao medij gradnje u oblikovanju scenografskih prostora- slikarski proces kroz filmski, kazališni i galerijski prostor”, pod mentorstvom Stefana Katunara i Lare Badurine te stekla stručno zvanje magistra umjetnosti (mag.art.)

U svom autorskom izričaju polazi od temeljnog interesa slikarstva te izražava veliki interes za multimediju i scenografiju. Istraživanjem i interpretacijom ljudske figure u prostoru definira svoj umjetnički rukopis u stvaranju scenografija i umjetničkih ambijenata. Kao samostalan scenograf i kao član tima realizirala je nekoliko kazališnih scenografija i event scenografija.

kontakt: resmankaja@gmail.com



“Could not complete the artwork because the scratch disc are full”
računalna grafika
100 x 100 cm
2024.

Dario Štokić

Rođen u Čakovcu 1973. Diplomirao je na grafičkom odsjeku Zagrebačke likovne akademije u klasi prof M. Šuteja. Prije ALU studirao je dizajn na Arhitektonskom fakultetu u Zagrebu. Bavi se grafičkim dizajnom, fotografijom te istraživanjem na polju računalne grafike. Radi i kao profesor stručnih predmeta na odjelu likovne umjetnosti, grafike i multimedije u Graditeljskoj školi Čakovec.

kontakt: dariostokic@protonmail.com



“Riječni rak”, akril na platnu
60 x 60 cm
2024.

Rusa Trajkova

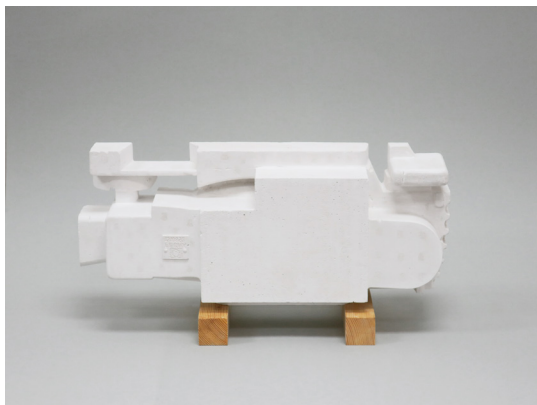
Rusa Trajkova rođena je 1983. godine.

Upisala je Akademiju likovnih umjetnosti u Sarajevu, gdje je diplomirala na Odsjeku grafičkog dizajna te upisuje magisterij s područja Tipografije zaokupljajući se idejom da je slovo zapravo slika. Godine 2007. počela je raditi kao grafički dizajner u marketinškoj agenciji Bruketa & Žinić u Zagrebu, a nakon toga kao profesor strukovnih predmeta u Gospodarskoj školi u Čakovcu.

Radovi joj, osim slika i računalne grafike, obuhvaćaju instalacije, sculpture, konceptualne video radove, kostimografije, scenografije i kazališne lutke. Osim devet samostalnih izložbi, sudjelovala je na brojnim tuzemnim i inozemnim izložbama (Sarajevo, Prag, Wroclow, London, Monaco, New York...).

Dobitnica je nekoliko međunarodnih nagrada u području grafičkog dizajna, video radova i likovne umjetnosti. Članica je Hrvatskog društva likovnih umjetnika.

kontakt: rusatrajkova@gmail.com



“Odljev 9”, gips, drvo
50 x 40 x 25 cm
2023.

Andrija Večenaj

Andrija Večenaj je umjetnik iz Varaždina, rođen 1986. godine u Koprivnici, koji isprepliće principe dizajna i vizualnih umjetnosti, planiranog i nasumičnog, umjetnog i prirodnog. Godine 2005. upisuje Studij dizajna, smjer Industrijski dizajn, na Arhitektonskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu, a 2010. godine stječe akademski naziv magistar umjetnosti na području industrijskog dizajna. Od 2019. je zaposlen na Učiteljskom fakultetu u Zagrebu – Odsjek u Čakovcu kao predavač na području likovne umjetnosti. Uz pedagoški poziv, bavi se dizajnom i umjetničkim stvaralaštvom. Radove na umjetničkom području izlaže na samostalnim i skupnim izložbama u Hrvatskoj, Španjolskoj, Ukrajini, Ujedinjenom Kraljevstvu i Republici Koreji. Član je Hrvatskog dizajnerskog društva (HDD) i Hrvatskog društva likovnih umjetnika Međimurja (HDLUM).

U daljnjem stvaralačkom radu želi nastaviti istraživati potencijale lokalnih obrta i prirodnih materijala, razvijati svoj kiparski rukopis, a umjetničkim radovima oplemenjivati životne prostore.

kontakt: tischlarov@gmail.com



"<HEX #5C2A89>"
akril na platnu
150 x 150 cm
2024.

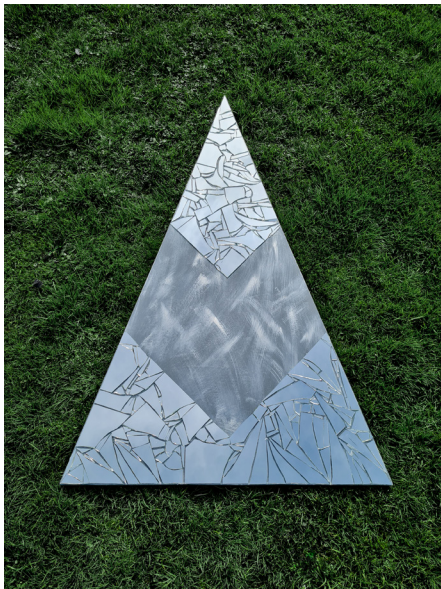
Bojana Vojnović

Bojana Vojvodić (1985. Varaždin) upisuje Akademiju primijenjenih umjetnosti u Rijeci, u smjeru likovne pedagogije, usmjerenja slikarstva 2005. godine. Magistrirala je 2010. godine povezujući slikarstvo i eksperimentalne instalacije za tijelo kroz teme transhumanizma.

Česta područja interesa koja istražuje svojim radom su suvremeni utjecaji digitalnih tehnologija, kulture i medija na sociološke, psihološke i egzistencijalne promjene društva, no i mehanizmi i forme simbioze čovjeka i tehnologije koje primjećuje i u vlastitom životu.

Svoje umjetničko djelovanje nerijetko proširuje u skladu s temama koje obrađuje, a svoj kreativni proces smatra kontinuiranim likovnim eksperimentom. Iako joj je slikarstvo primarno polje rada, njena šira praksa je multidisciplinarna, pa se izražava i kroz analognu i digitalnu umjetnost greške ili glitch art, video, prostorne instalacije i instalacije za tijelo te fotosekvence. Izlagala je na brojnim grupnim i samostalnim izložbama, u fizičkoj i online formi, u Hrvatskoj i inozemstvu.

kontakt: bojanavojvodic85@gmail.com



"Srce brutalizma I"
staklo i akril na drvenoj ploči
140 x 90 cm
2024.

Mirna Žerjav

Mirna Žerjav rođena je 22. ožujka 1997. u Čakovcu. Godine 2015. završava Graditeljsku školu Čakovec, smjer Dizajner unutrašnje arhitekture. Obrazovanje nastavlja kroz preddiplomski i diplomski studij Likovne pedagogije na Akademiji primijenjenih umjetnosti Sveučilišta u Rijeci. Zvanje magistra likovne pedagogije stječe 2020. godine pod mentorstvom red. prof. art. Marijana Pongraca. Radi i djeluje u javnim ustanovama osnovnoškolskog odgoja i obrazovanja kao učiteljica Likovne kulture.

Likovno-vizualni umjetnički radovi dio su dvosmjerne podjele: obuhvaćaju pretežito apstraktne slike te redizajnirane uporabne predmete s dominantnim elementom stakla. U svom radu autorica kombinira suvremene slikarske tehnike i tehnike hladne obrade stakla. Uništava poznate forme, rekonponira i prenamjenjuje gotove staklene objekte razbijanjem, lomljenjem i rezanjem. Zagovara struju reduktivističkoga umjetničkog promišljanja (i estetike) svođenjem vizualnog sadržaja na osnove poznavanja likovnog jezika. Redizajnom i rekompozicijom staklenih predmeta ulazi u područje umjetničke provokacije, no interpretaciju u potpunosti prepušta promatraču.

kontakt: zerjav.mirna@gmail.com

IMPRESUM

Izdavač: Muzeju Croata Insulanus Grada Preloga

Za izdavača: Iva Kožnjak

Predgovor: Tanja Špoljar

Organizacija i postav izložbe: Kristina Pongrac i Iva Kožnjak

Oblikovanje kataloga: Andrija Večenaj

Fotografija na naslovnici: Marko Kiš, Turistička zajednica Grada Preloga

Naklada: 50 komada

Muzej Croata Insulanus Grada Preloga

Glavna 33, Prelog, Hrvatska

Tel: +38540645404



MUZEJ CROATA INSULANUS
GRADA PRELOGA

